

KARLÍN SOBĚ

REKAPITULACE ŽALOBY K ZAMÍTNUTÉMU ODVOLÁNÍ K VYDANÉMU ÚZEMNÍMU ROZHODNUTÍ PRO STAVBU AFI KARLÍN BUSINESS CENTRE

Karlín sobě, občanské sdružení za lepší život v pražském Karlíně (dále KS) dosáhl s dalšími subjekty na základě společné žaloby u Městského soudu v Praze podané minulý rok, kladného rozsudku, kterým se rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 22.4.2013 zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení.

Žalobou podanou prostřednictvím našeho tehdejšího právního zástupce JUDr. Petra Kužvarta jsme se domáhali přezkoumání a zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, jímž bylo zamítnuto naše odvolání proti rozhodnutí, vydanému stavebním úřadem Městské části Praha 8, ze dne 2.8.2012, kterýmž bylo pravomocně rozhodnuto o pokračování řízení o umístění stavby „AFI Karlín Business Centre – administrativní budova“ v Praze 8 - Karlíně, v ulicích Pernerova a Korybutova, na pozemcích v katastrálním území Žižkov a Karlín. V podané žalobě jsme namítali, že jsme byli v řízení zkráceni na svých právech nezákonnými rozhodnutími i nezákonným postupem úřadů.

Námítky byly do podané žaloby za KS a další subjekty zpracovány do sedmi bodů. V první námitce jsme, stejně jako v průběhu dřívějších řízení, uváděli, že stavbou dojde k navýšení únosného zatížení území dopravou, znečištění ovzduší, místních hlukových limitů a také pravidlo, že tyto limity je nutno dodržovat a nadlimitní stav v území je stavem protiprávním.

Ve druhé žalobní námitce jsme namítli, že jsme požadovali, aby postup orgánu EIA přezkoumal ústřední orgán státní správy pro tuto oblast, zejména aby posoudil odlišné záměry bytového domu a polyfunkčního centra, přičemž záměna bytového domu za palác pro businessmany a byrokraty je objektivně vzato přesně tou změnou, která naplňuje podmínky ustanovení § 4 odst.1 písm.c) zákona č. 100/2001 Sb., v platném znění. Významně se zde mění technologie, řízení provozu a způsob užívání, celkové řešení stavby znamená jednak nežádoucí dominantu v území, jednak jiné charakteristiky překážky pro šíření hluku a škodlivin v území. S tím se však úřady zjevně nevyrovnaly a Magistrát tuto skutečnost ignoroval. Podstatný odvolací důvod tak nebyl vyřízen ani vyvrácen.

V třetí žalobní námitce jsme za občanské sdružení Karlín sobě a další dotčené poukazovali na fakt, že z památkového hlediska je umístění mohutného nekonvenčního novotvaru naprosto nepřípustné, protože je v rozporu s veškerými podmínkami celkové ochrany území v rámci památkové zóny Karlín. Kromě toho nebylo bráno v potaz odborné vyjádření NPÚ. Žalovaný odvolací správní úřad opět ryze formálně a nikoli obsahově přezkoumané podkladové závazné stanovisko obhajoval, aniž by naplnil zásadu materiální pravdy.

Ve čtvrté žalobní námitce jsme poukázali na to, že prvý žalobce vytkl správním úřadům, jakým způsobem má být dále stavebním úřadem postupováno a doplnil v rámci řízení odkazy na soudobou judikaturu správních soudů. Stavební úřad replikoval tím, že nemůže věcně stanoviska dotčených orgánů přezkoumávat. O tom, že v kooperaci s dotčeným orgánem má odstraňovat vzniklé pochybnosti o závazných stanoviscích, se nezmínil a trval na tom, že může přezkoumávat pouze jejich vzájemný soulad, pokud vznikne důvodná pochybnost na jeho straně.

V páté žalobní námitce jsme jako žalobci namítli, že praxe stavebního úřadu v Praze 8 při doručování rozhodnutí není v souladu se zákonem. Na vyvěšených písemnostech se praktikuje vyznačení podélným razítkem, kde je uveden a ručně vyplněn údaj „První den zveřejnění“, přičemž správní úřad ukládá v ustanovení § 25 odst.2 na písemnosti vyznačit den vyvěšení. Vzhledem k rozdílnosti formulací není vyloučen výklad, že prvním dnem zveřejnění je až den následující po dni vyvěšení.

V šesté žalobní námitce jsme označili za hrubé zkrácení svých práv skutečnost, že žalovaný úřad poté, kdy během března 2013 obdržel výsledky přezkumu od orgánů nadřízených dotčeným orgánům státní správy, vůbec nevyrozuměl účastníky o nových, podstatných dokladech, založených do spisu a o možnosti se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim.

V poslední sedmé žalobní námitce jsme namítli, že obě žalovaná rozhodnutí mají za podklad úpravu územního plánu hlavního města Prahy č. U0661/2008, kterou již nelze pro uplynutí lhůty bohužel soudně zrušit, nicméně podle názoru KS touto úpravou územního plánu byl stanoven koeficient využití území S (specifický koeficient). Zde jsme hlavně zdůraznili, že tento koeficient vůbec neexistuje, není definován ani v textové části územního plánu a není stanoveno, jak má být uplatňován a za jakých podmínek jej lze využít. Napadli jsme proto úpravu územního plánu jako závazného podkladu pro vydání žalovaných rozhodnutí podle ustanovení § 75 odst.2.

Z rozhodnutí správního úřadu prvního stupně vyplývá, že v dané věci se jedná o **novostavbu** administrativní budovy organického tvaru, hlavní podélná osa bude prodloužením komunikace Pernerova, odkud bude hlavní vstup do budovy. Objekt bude mít dvě podzemní podlaží, pět plných nadzemních podlaží a šesté podlaží ustupující. Z podzemních podlaží budou umístěny garáže a technické zázemí objektu, v prvním nadzemním podlaží bude umístěno vstupní lobby s centrálním atriem, které spojí jednotlivé vstupy do objektu. V prvním nadzemním podlaží budou umístěny restaurace, jídelna a obchodní plochy zázemí. Ve druhém až šestém nadzemním podlaží budou kancelářské prostory. Objekt bude mít v úrovni nadzemní části maximální půdorysné rozměry 108,5 x 66 metrů. Nadzemní stavbu tvoří dvě samostatné části propojené atriem, každá z nich složená ze dvou vzájemně propojených staveb na eliptickém půdorysu. Objekt je symetrický v obou osách. V podzemním podlaží budou řešena jako celek na nepravidelném obdélníkovém půdorysu o maximálních rozměrech 108,7 krát 66,7 metrů s vjezdovou rampou o délce maximálně 51,5 metru, vystupující v jihozápadním rohu.

Městský soud v Praze ve zdůvodnění rozsudku uvedl, že stavební úřad se námitkou směřující proti podkladovým stanoviskům musí zabývat a v kooperaci s příslušným dotčeným orgánem, dotčené materiály si vyžádat a účastníky s nimi v případě jejich žádosti seznámit. Pokud je stanovisko v řízení před stavebním úřadem ze strany účastníka napadeno jakožto vnitřně rozporné, pak je stavební úřad povinen skutečné či tvrzené rozpory sám odstraňovat a zabývat se jimi z úřední povinnosti jakožto garant zákonnosti územního řízení. Pouhý odkaz na stanoviska dotčených orgánů státní správy je tedy v případě zpochybnění jejich vzájemného souladu nedostatečný a v žádném případě nemůže nahradit vlastní správní uvážení stavebního úřadu v tomto směru. Dle soudu je zřejmé, že pasivní roli stavebnímu úřadu zákon nepřisuzuje.

V daném konkrétním případě byly účinky umístění stavby podle návrhu investora z hlediska negativních účinků hluku i emisí, tedy přetížení stávajícímu stavu v území, posuzovány v územním řízení na základě podkladů dopravního inspektorátu, akustické studie a rozptylové studie) se závěry vyslovenými dotčenými orgány, a to Hygienickou stanicí hl.m.Praha a Odborem ochrany prostředí Magistrátu hl.m. Prahy. Soud shledal napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí stavebního úřadu v rozporu se zákonem, neboť negativní účinky stavby, a to platí i pro její umístění, nesmí překročit limity uvedené v příslušných právních předpisech. Ani ochrana ovzduší nebyla v daném případě správními úřady posouzena náležitým způsobem. Správní úřad nezjistil skutečné ani odborně podložené pravděpodobné hodnoty přínosu navrhované stavby z hlediska sledovaných imisí, respektive emisí souvisejících s dopravní obsluhností stavby. Orgán ochrany ovzduší z hlediska jím chráněných zájmů s navrhovaným záměrem souhlasil bez stanovení jakýchkoli podmínek a stavební

úřad ani žalovaný odvolací správní úřad se nevypořádaly dostatečně přesvědčivě se zcela konkrétními, určitými a srozumitelnými námitkami uvedenými v odvolání Karlín sobě o.s.

K námitce žalobců ohledně nesprávného údaje na otisku razítka na originálu rozhodnutí ohledně data vydání rozhodnutí a jeho zveřejnění považuje soud za potřebné uvést, že byť ustanovení § 69 správního řádu uvedenou problematiku výslovně neřeší, bylo na žalovaném odvolacím správním úřadu, aby se zabýval zcela konkrétními skutečnostmi, uvedenými v nyní posuzované věci ve spisovém materiálu a zaujal k námitce odvolatele určité a srozumitelné stanovisko, zejména za situace, kdy odvolatel namítá porušení svých práv v podobě hrozícího krácení lhůty pro podání odvolání.

Další námitka, že postupem úřadu, když nevyrozuměl účastníky o nových, podstatných dokladech, založených do spisu, bylo KS upřeno právo možnosti se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim před vydáním rozhodnutí o odvolání, je podle názoru soudu důvodná. Tyto podklady byly nosnými a zásadními argumenty pro zamítavý výrok rozhodnutí.

V poslední sedmé námitce jsme uváděli, že obě žalovaná rozhodnutí mají za odklad úpravu územního plánu hlavního města Prahy č. U0661/2008, kterou již nelze pro uplynutí lhůty bohužel soudně zrušit, nicméně podle názoru žalobců touto úpravou územního plánu byl stanoven koeficient využití území S (specifický koeficient). Tuto námitku soud neshledal důvodnou. Žalobci v podané žalobě prostřednictvím svého zástupce srozumitelně uvedli, v čem spatřují nezákonnost předmětné změny územního plánu, avšak z podané žaloby již není zřejmé, jaký je vztah této tvrzené nezákonnosti k žalobou napadenému rozhodnutí, tj. z jakých skutkových či právních důvodů způsobuje nezákonnost žalovaného rozhodnutí.

Soud ze všech výše uvedených důvodů shledal žalobu částečně důvodnou, a proto podle ustanovení § 78 odstavec 1 žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil k dalšímu řízení .

V tomto řízení bude na odvolacím správním orgánu, aby se znovu zabýval odvoláním KS proti rozhodnutí o umístění předmětné stavby a jejich obranou, uplatněnou v podaném opravném prostředku. Správní orgán musí znovu rozhodnout o odvolání žalobců a v odůvodnění rozhodnutí uvést, na základě jakých konkrétních ustanovení zákona dospěl k závěru, že byly či nebyly splněny předpoklady pro vydání rozhodnutí o umístění předmětné stavby.

Kontakt:

Renata Lišková, Spolek Karlín sobě

E-mail: info@karlinsobe.cz

Tel.: 603 184 857

www.karlinsobe.cz